

Гамлет мовить

Поль Марі Верлен

Минувся, брате, час гітар, люльок, балів,
Утеч від лихварів, дуелей прешляхетних,
Двобоїв ні про що і жартів іскрометних,
Що в них юнацький шал кохатись нам велів.
Дивись, Горацію, улюбленцю шинків,
Грозо всіх шулерів і любий всім бешкетник,
Найкращий друже мій, найперший співбенкетник,
Знавець крутих слівець на сотню словників,-
Дивися: устає з туманів Ельсінора
Щось несподіване, щось грізне і нове.
То не Офелія, дитина винозора,
То привид царствений! Очима він зове,
Хода, мов грім, гримить, рука вказує владно,
І мусиш діяти — негайно, невідкладно!